

dannelser og etablering af love til understøttelse af centrets arbejde, synes vi egentlig, at det er positivt, at der lægges op til mere information og dermed forøget viden og kendskab til de udenlandske uddannelser. Dermed kan der forhåbentlig åbnes op for, at man kan bruge de ressourcer, som jo er tilgængelige i landet, men som skal belyses nærmere, og der skal være mere gennemskuelighed.

Vi er altså positive over for det fremsatte lovforslag, men der er stadig væk nogle få praktiske ting, der i hvert fald skal drøftes nærmere. F.eks. vil vi godt have uddybet årsagen til, at man fastholder en placering af centeret under Statens Uddannelsesstøtte, når man med fordel eksempelvis kunne overveje – som jeg kunne høre, at Venstres ordfører også var inde på – at lægge det her center sammen med CIRIUS og så opnå en masse ressourcemæssige fordele.

Har vi draget nok nytte af de erfaringer, der er i andre lande på det her område med hensyn til kompetence og supplerung og meritoverførsel? Er universiteterne gearede nok til det?

Alle de ting vil vi prøve at dyrke under udvalgsbehandlingen, men som sigte og som hoveddel er vi bestemt meget positive over for forslaget.

Aage Frandsen (SF):

Som det fremgår af lovforslagets bemærkninger, er forslaget her jo en udløber af finanslovaftalen for knap 1½ år siden.

Man kan sige, at det her forslag giver rammen for forbedring på det område, hvor vi skulle sikre, at mennesker, der kommer fra udlandet med en uddannelse, kan gøre brug af denne uddannelse i Danmark enten helt eller delvis.

Vi kender alle sammen en række historier om nogle mennesker, som føler, at de, når de kommer til det danske samfund, ikke kan bruge den uddannelse, de har i forvejen. Det kan skyldes, at der er nogle kommunikationsvanskeligheder; det kan skyldes, at der er nogle forkerte opfattelser af, hvad de uddannelser er i forhold til de danske uddannelser; det kan også skyldes, at det danske uddannelsessystem er for trægt i forhold til at forstå uddannelser, der er taget i andre lande.

Det er jo ikke sådan, at det danske uddannelsessystem kun er trægt i forhold til omverdens uddannelsessystemer. Det er også sådan i nogle tilfælde – har i hvert fald været det tidligere – at uddannelser, som opnås på én uddannel-

sesinstitution, har man svært ved på en anden uddannelsesinstitution at se som ligeværdige.

Det forslag, der ligger her, løser forhåbentlig en række af de problemer, vi har kendt hidtil. Derfor må man sige, at når det drejer sig om at indhente viden og information, når det drejer sig om, at man får erfaringer, og når det drejer sig om, at man informerer offentligheden – og offentligheden i den forbindelse er i høj grad de interessenter, det drejer sig om – er det glimrende.

Nogle af de problemer, som stadig væk ligger i den her forbindelse, er formentlig ikke problemer, som kan henføres til mangler i dette lovforslag; det ville være problemer under alle omstændigheder. Derfor vil jeg godt nævne nogle af de ting, som vi ser som problemer, ikke så meget i forhold til lovforslaget, men i det hele taget.

Det er for det første spørgsmålet om de krav til dansk kvalifikationer, som man stiller for at komme ind på danske uddannelser. Der forekommer det ikke altid helt logisk og rationelt, hvilke krav man stiller ét sted i forhold til de krav, man stiller et andet sted.

For det andet er der situationer, hvor der er uenighed mellem en uddannelsesinstitution og CVU, om det nu er rimeligt at godkende det ene eller det andet. Vi anerkender, at de enkelte uddannelsesinstitutioner har deres autonomi – sådan er det i det danske uddannelsessystem – men hvis nu man ud fra i det her tilfælde CVU synes, at det er urimeligt, hvad gør vi så?

Det tredje er spørgsmålet om den pågældende person, som kommer fra udlandet, som har en uddannelse, og som føler sig rigtig dårligt behandlet i forhold til, hvad den pågældende danske uddannelsesinstitution mener er rigtigt. Hvad gør vedkommende så?

For det fjerde har vi også problemet omkring de lovregulerede erhverv. Hvordan sikrer vi, at man i den forbindelse opnår anerkendelse, hvis det er berettiget? Det har ikke så meget med det her lovforslag at gøre.

For det femte er der igen spørgsmålet om hastigheden – og det ligger der selvfølgelig, kan man sige, som konsekvens i det her lovforslag – spørgsmålet om, hvor lang tid en sag skal være under behandling.

Det sjette er, om der stadig er risiko for, at man på danske uddannelsesinstitutioner kunne lide af, hvad man kunne kalde fagchauvinisme. Det er ikke kun i forhold til udenlandske uddannelser, men kan også være i forhold til danske uddannelser.